

**Městský úřad Turnov**  
**Odbor dopravní, Antonína Dvořáka 335, 511 01 Turnov**  
**tel.: 481 366 111 fax.: 481 366 888**  
**e-mail: mu@turnov.cz**

Naše značka: Č. j.: OD/19/43464/VOD  
Spis. zn. OD/19/37014  
Vyřizuje: Vaňátko tel. 481366871

V Turnově dne: 2.1.2020

## R O Z H O D N U T Í

Městský úřad Turnov, odbor dopravní, příslušný správní úřad, dle § 40 odst. 4, písm. a), zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění (dále je zákon o PK), rozhodl ve správním řízení podle § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., zákona PK, jehož účastníci jsou:

Účastníci řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu

Statutární město Jablonec nad Nisou, IČO: 00262340, se sídlem Mírové náměstí 3100/19, Jablonec nad Nisou, PSČ: 466 01

**takto:**

\_\_\_\_\_ nar. \_\_\_\_\_ bytem \_\_\_\_\_  
je povinen do 90 kalendářních dnů od právní moci tohoto rozhodnutí odstranit pevnou překážku v podobě zemního valu vybudovaného na pozemku p.č. \_\_\_\_\_ v k.ú. \_\_\_\_\_ a to v místě jeho styku s pozemkem \_\_\_\_\_ v k.ú. \_\_\_\_\_. Odstranění pevné překážky bude provedeno do úrovně původního rostlého terénu, který je zřejmý z terénního profilu sousedního pozemku p.č. \_\_\_\_\_ v k.ú. \_\_\_\_\_

### O d ů v o d n ě n í

Městský úřad Turnov, odbor dopravní (dále jen správní orgán) je pověřeným příslušným silničním správním úřadem pro vyřízení případu o existenci veřejně přístupné účelové komunikace (dále jen VPÚK) na pozemku p.č. \_\_\_\_\_ v k.ú. \_\_\_\_\_, obec \_\_\_\_\_ (dále jen dotčený pozemek). Pověření k tomuto řízení bylo uděleno Krajským úřadem Libereckého kraje ze dne 6.9.2019 pod Č.j. KULK 64504/2019. Řízení o existenci VPÚK bylo vedeno dříve Magistrátem města Jablonec nad Nisou.

Správní orgán ze spisového materiálu zjistil, že v dané věci neexistuje pravomocné rozhodnutí o existenci VPÚK a správní řízení je nadále vedeno. V souladu s ustálenou správní praxí však mělo být předmětem správního řízení odstranění pevné překážky. Z tohoto důvodu, a v souladu s názorem nadřízeného orgánu, správní orgán vydal Usnesení o zastavení řízení o existenci VPÚK a zároveň zahájil správní řízení o odstranění pevné překážky z dotčeného pozemku. Správní řízení o odstranění pevné překážky bylo zahájeno z moci úřední.

Správní orgán vymezil okruh účastníků řízení. Hlavními účastníky řízení jsou Statutární město Jablonec nad Nisou, které vlastní dotčený pozemek, na němž je umístěna pevná překážka. Dále je to \_\_\_\_\_ majitel pevné překážky. \_\_\_\_\_ (dále

jen [REDAKCE] jako majitelé pozemku, který sousedí s dotčeným pozemkem a mají zde komunikační potřebu.

V provedeném správním řízení správní orgán zjistil, že se na dotčeném pozemku nachází VPÚK. Odůvodnění znaků svědčících pro existenci VPÚK je uvedeno níže.

Z původního spisové dokumentace vedené u Magistrátu města Jablonec nad Nisou (dále jen původní spisová dokumentace) listiny č. 38 a 39 vyplývá, že 30.7.2003 bylo vydáno stavební povolení na rodinný dům č.p. [REDAKCE] současného majitele [REDAKCE]. Součástí stavebního povolení je i výkres potvrzený stavebním úřadem, který předvídá určitý rozsah terénní úpravy na dotčeném pozemku. Dále správní orgán zjistil z původní spisové dokumentace, že 26.8.2005 byly stavebním úřadem zjištěny nepovolené terénní úpravy blíže neurčeného rozsahu, které zasáhly dotčený pozemek nad rámec stavebního povolení na dům č.p. [REDAKCE] (písemnost č.3 původní spisové dokumentace). Tyto skutečnosti byly potvrzeny správním orgánem v rámci provedeného důkazu ohledáním dotčeného pozemku. To bylo provedeno 27.11.2019 a zde bylo zjištěno, že na části pevné překážky v podobě terénního valu je také provedeno zpevnění asfaltovým krytem pro usnadnění příjezdu k rodinnému domu. č.p. [REDAKCE] (fotografie č. 1 a 2, písemnost. č. 8 spisové dokumentace). Tréní val v době vzniku je zachycen na fotografiích u roku 2005 (písemnost č. 72 původní spisové dokumentace). Terénní val byl proveden nad rámec výkresu schváleného stavebním úřadem. Na tomto výkresu je navýšení terénu naznačeno severním směrem a začíná na severní straně přilehlé garáže. Z ohledání vyplynulo, že navýšení začíná už na jižní straně garáže a je provedeno ve větším rozsahu (fotografie č. 1 provedeného ohledání, listina č. 8 spisové dokumentace).

[REDAKCE] v průběhu správního řízení odkázal na tyto skutečnosti:

- Vyznačená terénní úprava je nutná pro přístup k rodinnému domu.
- Dotčený pozemek byl používán jako komunikace pouze v horní části pro přístup na pozemek [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] (k rodinnému domu č.p. [REDAKCE], to vyplývá ze stanoviska Městského úřadu Jablonec nad Nisou i předchozího majitele [REDAKCE]. Níže byl přístup pouze pro pěší.
- Je nutné, aby správní orgán bral ohled na to, že přístup k rodinnému čp. [REDAKCE] by byl bez terénních úprav ztížený nebo nemožný.
- Rozšíření stavebních úprav bylo schváleno příslušnými úřady a přes odvolávání [REDAKCE] [REDAKCE] vždy potvrzeno.
- Zhoršení přístupu terénními úpravami došlo pouze v případě pozemku p.č. [REDAKCE] [REDAKCE] což je louka v systému ekologické stability, nebrání to však v přístupu, a naopak se zlepšila přístupnost pro parkování v těsné blízkosti pozemku.

[REDAKCE] v písemném vyjádření odkázali na skutečnost, že v roce 2005 došlo k navezení zeminy a vytvoření pevné překážky. Od té doby je komunikace nepoužívaná včetně jejich pozemku. Dále zmiňují základní faktory, které dokazují existenci VPÚK na dotčeném pozemku, zejména přechod dotčeného pozemku do majetku MěNV Jablonec n. N. v roce 1970. Jako veřejná komunikace byl dotčený pozemek označován také správními orgány při stavbě a pozemku [REDAKCE] i při dělení původní p.č. [REDAKCE]. Toto potvrdili ve svých vyjádřeních i Lesy ČR a právní hodnocení vydal v tomto případě i veřejný ochránce práv.

V rámci správního řízení bylo třeba posoudit, zda se v daném případě jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci či nikoli. Poté dovodit závěr, zda nařídit odstranění pevné překážky. Pokud by se o pozemní komunikaci nejednalo, odpadl by důvod řízení vést a řízení by bylo zastaveno. V případě, že správní orgán existenci VPÚK na dotčeném pozemku dovodil, je na místě nařídit odstranění pevné překážky.

Umístování pevných překážek na komunikacích řeší § 29 zákona o PK. Na vozovkách, dopravních ostrůvcích a krajnicích dálnice, silnice a místní komunikace mohou být umístěny pouze dopravní značky a zařízení kromě zábradlí, zrcadel a hlásek; ostatní předměty tvoří pevnou překážku. Přestože zákon o pozemních komunikacích ve svém výčtu kategorií pozemních komunikací končí u místních komunikací, lze dle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) 6 Ans 2/2007 – 128 tuto povinnost vztáhnout i na veřejně přístupné účelové komunikace. Pevnou překážku lze tedy umístit na veřejně přístupné účelové komunikaci pouze na základě povolení silničního správního úřadu, vydaného po projednání s vlastníkem pozemní komunikace a se souhlasem se souhlasem Policie České republiky. Takové povolení lze vydat za předpokladu, že nebude ohrožena bezpečnost a plynulost silničního provozu a že žadatel o vydání povolení zajistí na svůj náklad všechna potřebná následná opatření, rozumějme tím dopravní značení apod. Pevné překážky umístěné bez povolení musí odstranit jejich vlastníci na svůj náklad ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem.

Správní orgán při hodnocení návrhů [REDAKCE] vycházel ze sborníku Veřejného ochránce práv. Zde se na str. 25 uvádí, že pokud stavba, v tomto případě rozumějme terénní úprava, postavená na komunikaci sice postrádá povolení silničního správního úřadu, ale byla povolena stavebním úřadem, tak cit: *v takovém případě by měl stavební úřad iniciovat zrušení svého nezákonného rozhodnutí. Nezákonného proto, že povolil stavbu na pozemní komunikaci bez předchozího povolení silničního správního úřadu. Pokud už vzhledem k propadlým lhůtám není možné vydané stavební povolení zrušit, stále může zasáhnout silniční správní úřad a sám nařídít odstranění takové stavby jakožto pevné překážky. Dojde tím sice ke kolizi dvou správních rozhodnutí, ale takové situace se občas stávají a judikatura se s tímto problémem v jiných odvětvích práva již vypořádala.*

Odstranění pevné překážky v podobě terénního valu je tedy třeba provést bez ohledu na rozsah, kterým byly tyto úpravy schváleny příslušným stavebním úřadem.

Přestože stavebník nemohl předpokládat, že v dobré víře nabyté stavební povolení bude zpochybněno rozhodnutím jiného správního orgánu, je třeba zmínit, že terénní úpravy zde byly provedeny v rozsahu nad rámec stavebního povolení a jejich dodatečné povolení dosud nebylo vydáno. Zdejší správní orgán nemůže posuzovat správnost rozhodnutí jiných orgánů. Musí rozhodnout pouze o skutečnosti, že byla vytvořena pevná překážka bez povolení příslušného silničního správního úřadu.

Správní orgán nerozporuje právo na přístup k rodinnému domu č.p. [REDAKCE] je však důležité, aby tento přístup netvořil pevnou překážku a nezhoršoval sklonové poměry na VPUK. V příkrém svahu, v jakém se připojení rodinného domu nachází, by vyrovnaní rozdílů sklonu mělo být provedeno na pozemku stavebníka a nikoli na pozemku pozemní komunikace.

Správní orgán poukazuje na dikci zákona č. 361/2000 Sb., který v § 4 ukládá účastníkům provozu povinnost, mimo jiné, také přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace. Ze zákona o pozemních komunikacích § 2 vyplývá, že pozemní komunikace je dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti. Toto je nutno chápat ve vzájemné vazbě. Ne všechny komunikace musí být nutně přístupny motorovým vozidlům. Správní orgán ze správní činnosti zná nemovitosti, které jsou přístupné pouze pěšky nebo s ručním potahem. Stavebnímu a dopravně technickému stavu komunikace, který je přiléhavě vysvětlen v § 26 odst. 2 a 3 zákona o PK se musí účastník provozu přizpůsobit. V praxi to znamená, že sám musí na místě rozhodnout, zda vlastnosti komunikace jsou takové, že ji může použít určitým druhem vozidla nebo pouze chůzí. Ani na komunikacích pro pěší není přípustné bez povolení příslušného silničního správního úřadu umístit pevné překážky s odůvodněním, že se chodec takové překážce může přizpůsobit. Užívání komunikací vychází ze zákona, který platí pro komunikace nerozdílně, včetně komunikací zjevně motorovým vozidlům nepřístupným. Odkaz, že se chodec může takové překážce snadno přizpůsobit nemůže obstát. Jak je zmíněno výše, není vyloučeno, že určitým druhem vozidla, motocykl, terénní čtyřkolka, traktor apod. může být komunikace z příznivých klimatických podmínek sjízdná.

Zhoršení schůdnosti a případné přizpůsobení se takovému stavu nesmí být vyvoláno cizí záměrnou činností, která je v rozporu s obecným užíváním pozemních komunikací. To je definováno v § 19 zákona o PK, cit. „V mezích zvláštních předpisů upravujících provoz na pozemních komunikacích<sup>2)</sup> a za podmínek stanovených tímto zákonem smí každý užívat pozemní komunikace bezplatně obvyklým způsobem a k účelům, ke kterým jsou určeny (dále jen "obecné užívání"), pokud pro zvláštní případy nestanoví tento zákon nebo zvláštní předpis jinak. Uživatel se musí přizpůsobit stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu dotčené pozemní komunikace.“ Zhoršení sjízdnosti nebo schůdnosti si lze představit pouze v případě povětrnostních vlivů jako je sníh, námraza, rozmočení v důsledku dešťů nebo nadměrné opotřebení v důsledku užívání takové komunikace.

Správní orgán se blíže nevěnuje návrhům [REDAKCE], protože jim v celém rozsahu vyhověl nebo jsou rozvedeny v odůvodnění znaků VPÚK níže.

V rámci správního řízení byly provedeny také listinné důkazy, které správní orgán považuje za zásadní pro posouzení celé věci. Jednalo se o:

- Sdělení Lesů České republiky s.p. ze dne 9.10.2009 k užívání dotčeného pozemku.
- Fotografie dotčeného pozemku z roku 2005.
- Sdělení Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 23.10.2014.
- Sdělení Lesů České republiky s.p. ze dne 24.10.2014 k užívání dotčeného pozemku.
- Rozhodnutí rady města Jablonec nad Nisou o užívání části dotčeného pozemku ze dne 19.1.2017
- Vnitřní sdělení Oddělení správy veřejné zeleně Magistrátu města Jablonec nad Nisou o přístupnosti lesních pozemků v k.ú. [REDAKCE] ze dne 20.6.2018
- Protokol o výsledku svědka pořizený Magistrátem města Jablonec nad Nisou ze dne 9.7.2018

Bližší odkaz na tyto důkazy bude následovat níže v odůvodnění znaků VPÚK.

Při posuzování existence práva užívání veřejně přístupné účelové komunikace je třeba, aby byly naplněny čtyři určující znaky. Tyto znaky vychází zejména ze smyslu zákona o PK, z judikatury soudů rozhodujících spory ve správním soudnictví a také z rozhodovací praxe Ústavního soudu.

Těmito znaky jsou:

1. Komunikace je zřetelná v terénu, je užívána vozidly a chodci.
2. Plní svůj účel pro spojení jednotlivých nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi pro potřeby jejich vlastníků nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků.
3. Vlastník souhlasí s užíváním komunikace neomezeným okruhem osob.
4. Plní nutnou komunikační potřebu.

Správní orgán se prvotně zabýval otázkou existence komunikace jako takové, tedy patnosti v terénu, zda se nejedná o pozemek určený k jinému užití. Účel užívání, který by se odchýlil od užívání pro potřeby komunikační, nemůže svědčit pro rozhodnutí o existenci veřejně přístupné účelové komunikace.

Správní orgán ze spisové dokumentace zjistil, že na dotčeném pozemku nebyly patrné znaky užívání. To vyplývá z důkazu listinou, výsledku svědka pořizeného Magistrátem města Jablonec nad Nisou ze dne 9.7.2007 a k němu připojené fotografie (listina č. 138 původní spisové dokumentace). Ani z dalších fotografií terénu založených ve spisové dokumentaci nevplývá přímý znak patnosti komunikace v terénu. Správní orgán v rámci provedeného ohledání by takové znaky nemohl najít také s ohledem na značný časový odstup od umístění pevné překážky. Znak patnosti komunikace v terénu má správnímu orgánu pomoci určit zejména umístění komunikace a zjistit, že takové stopy mají původ v obecném užívání. Jsou to tedy stopy po jízdě vozidel nebo chůzi chodců.

V daném případě, kdy je komunikace užívána sporadicky, malým okruhem osob, pouze pěšky a není přístupná jízdě všem vozidlům, je tuto otázku třeba posuzovat s ohledem na rozsah a intenzitu tohoto užívání. Komunikace používaná pouze občas, pro údržbu obdobných pozemků jako je zahrada nebo sad, nemůže vykazovat patrnost užívání jako u cesty, která je využívána intenzivněji. V tomto ohledu je nutno vycházet i z tvaru pozemku, který tvoří koridor mezi okolními pozemky a uživatelé ho užívají občas, ale vždy ve stejné trase. Správní orgán se daném případě přiklání k přísnějšímu posouzení daného znaku, protože je orgánem veřejné moci, je povolán ze zákona chránit veřejné zájmy na užívání pozemních komunikací. Pokud by v tomto případě správní orgán striktně posoudil absenci znaku patrnosti cesty v terénu bez dalších souvislostí, šlo by pěší užívání a jeho malá četnost k tíži [REDAKCE]. Tím by ztratili přístup na ostatní pozemní komunikace. Při znalosti ustálené judikatury by paradoxně byli nuceni komunikaci používat tak, aby užívání zanechávalo zřetelné stopy. Správní orgán se proto přiklonil k tomu, tento znak vykládat uvážlivě a opřel se o publikovanou sbírku rozhodnutí nejvyššího správního soudu č. 9/2014, kde je zaznamenán názor Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 1. 2014, čj. 30 A 104/2012-38 cit.: „Existence prvního z definičních znaků účelové komunikace ve smyslu § 7 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, tedy zřetelnost cesty v terénu, musí být vždy posuzována individuálně. Nutným předpokladem zřetelnosti cesty v terénu nemusí být existence vyjetých kolejí či vyšlapané stezky. Je nutno zohlednit rovněž jiné vlastnosti posuzovaného pozemku, např. jeho tvar či polohu, ve vztahu k sousedním pozemkům.“

Podle názoru správního orgánu postačuje v daném případě, že uspořádání dotčeného pozemku odpovídá předpokládanému dopravnímu využití tzn. nepravidelně dle potřeby, ale ve stejné trase. Tomuto občasnému užívání, které nemusí nutně vyvolat patrnost v terénu svědčí i sdělení Lesů České republiky s.p. ze dne 9.10.2009 k užívání dotčeného pozemku. Zde se uvádí, že Lesy ČR v letech 1997 – 2009 užívali cestu jako nezpevněný přístup k přilehlým pozemkům p.p.č. [REDAKCE] a [REDAKCE] (listiny č.36 původní spisové dokumentace).

Dalším znakem, kterým se správní orgán zabýval, bylo veřejné užívání této komunikace a plnění účelu pro spojení nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi. Pozemní komunikace je zákonem definována jako dopravní cesta určená k použití motorovými a nemotorovými vozidly a chodci. Může být buď veřejně přístupná, nebo se může nacházet v uzavřeném prostoru a objektu. K její veřejné přístupnosti není potřeba zvláštního souhlasu jejího vlastníka a je zatížena břemenem tzv. veřejného užívání. Naopak komunikace v uzavřeném prostoru je plně v dispozici jejího vlastníka. Ten určuje, kdo a jakým způsobem ji bude používat.

Veřejné užívání je v odborné literatuře (Dušan Hendrych a kolektiv, Správní právo, 7 vydání, 2009, str. 325, 326) vymezené jako cit.: „Užívání všeobecně přístupných materiálních statků, které odpovídá jejich účelovému určení předem neomezeným okruhem uživatelů. Smysl veřejného užívání nutno hledat v poskytování užtku, ve schopnosti „být užíván.“ Právo veřejného užívání je úzce spjato s právem na tzv. obecné užívání. V oblasti pozemních komunikací to jsou hmotné předpisy upravující provoz vozidel a chodců. Pojem obecného užívání je již citován výše včetně výkladu o přizpůsobení se stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu dotčené pozemní komunikace.

Obecné užívání neomezeným okruhem osob má být určujícím faktorem, zda jde v daném případě o veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Správní orgán a své závěry ohledně veřejné přístupnosti komunikace opírá o absenci jakéhokoli dopravního značení omezujícímu přístup na tuto komunikaci. To je zřejmé i z veřejné sítě internet, z nasnímání průběhu komunikace na portálu mapy.cz, odkaz:

<https://mapy.cz/zakladni?x=15.1343493&y=50.7488372&z=17&pano=1&source=ward&id=3833&pid=24347943&fov=1.257>.

Ze snímku z roku 2014 je zřejmé, že na nejbližší křižovatce je umístěná dopravní značka „slepá pozemní komunikace“. Z toho správní orgán usuzuje, že příslušný orgán pro umístění dopravního značení uznal potřebu informovat uživatele pozemní komunikace, jejichž okruh není nijak definován, o tom, že daná komunikace nebude pokračovat a nebude propojena na jinou pozemní komunikaci. Dopravní značení se umísťuje buď z iniciativy vlastníka komunikace nebo

z jiného i vlastního podnětu příslušného orgánu. Dopravní značení se má umisťovat v rozsahu dle § 78 zákona 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění, cit. „*Dopravní značky, světelné a akustické signály, dopravní zařízení a zařízení pro provozní informace se smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem*“.

Vlastník dotčeného pozemku ani úřad příslušný pro povolení umístění dopravního značení nijak nebránili jeho užívání pro potřeby komunikační a nijak neomezovali okruh osob, které ho používaly. Šlo především o obsluhu výše uvedených pozemků. To vyplývá z provedeného důkazu listinou, sdělením Lesů ČR z 9.10.2009 a 24.10.2014 (36 a 76 původní spisové dokumentace). Zde je sděleno, že Lesy ČR dotčený pozemek užívaly pro svoji činnost. Neomezeným okruhem osob lze rozumět takový okruh osob využívající pozemní komunikaci, který nemá majitel zcela pod kontrolou.

Jde tedy bezesporu o význam a účel dopravní cesty dle její definice tzn. slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Ke vzniku takové komunikace není třeba vydat jakékoli rozhodnutí, viz rozsudek NSS z 15.11.2000 č. j. 22 Cdo 1868/2000 cit.: „*Účelovou komunikací je pozemní komunikace, která splňuje znaky, uvedené v § 7 odst. 1 PozKom, a to i v případě, že o charakteru této pozemní komunikace nebylo vydáno správní rozhodnutí.*“

Neopomenutelným aspektem veřejného užívání dotčeného pozemku je ústavní konformnost s omezením vlastnického práva jeho majitele. Veřejným užíváním účelové komunikace dochází k omezení dispozice vlastníka, který nemůže pozemek užívat k jiným účelům, a to bez náhrady za toto omezení vlastnického práva. Navíc musí trpět jeho užívání veřejností. Jako jediné možné řešení této kolize se jeví institut věnování věci veřejnému užívání, popsany v rozsudku Ústavního soudu II US 268/06-1 ze dne 9.1.2008 cit.: „*Tak je tomu v případě tzv. veřejně přístupných účelových komunikací definovaných v ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v jejichž případě je vlastnické právo omezeno tím, že vlastník musí strpět obecné užívání pozemku jako komunikace (§ 19 zákona) a umožnit na něj veřejný přístup. Zákon o pozemních komunikacích však toto omezení nespojuje s poskytnutím finanční náhrady. S ohledem na shora uvedené lze tedy konstatovat, že jeho jediný ústavně konformní výklad je ten, že s takovým omezením vlastnického práva musí vlastník příslušného pozemku souhlasit.*“ Takový souhlas je možné dát jak jasnou deklarací jejího majitele, nejčastěji v dokumentech při stavebních řízeních, nebo konkludentně, tedy mlčky – nevyjádřením odporu s takovým užíváním.

Dotčený pozemek je zanesený v katastru nemovitostí se způsobem využití ostatní komunikace, je ve vlastnictví veřejnoprávní korporace, obce. S ohledem na poslání obcí ve veřejné správě, všeobecně definovaném zejména § 2 odst. 2 zákona o obcích, při péči o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při ochraně veřejných zájmů, si správní orgán nedokáže představit omezení veřejného užívání jiným způsobem, než předvídá zákon o PK, kdy může vlastník komunikace požádat o omezení veřejného přístupu na pozemní komunikace, pokud to je žádoucí s ohledem na ochranu zájmů vlastníka.

Správní orgán opírá tvrzení o veřejném užívání také o provedený důkaz listinou v podobě dokumentů poskytnutých Katastrálním úřadem pro Liberecký kraj ze dne 23.10.2014 (listina č. 75 původní spisové dokumentace). Zde obsažený dokument z pozemkové knihy, psáno německy, že pozemek č. [REDAKCE] (současný dotčený pozemek p.č. [REDAKCE] je zde zapsán jako Weg, tedy v překladu „cesta“ pro tehdy katastrální obec Rýnovice. Dále je zde obsažená listina, kdy 5.6.1970 Městský národní výbor v Jablonci nad Nisou žádá středisko geodézie v Jablonci nad Nisou o zápis pozemních komunikací do evidence nemovitostí, mj. i pozemek označený p.č. [REDAKCE] dnes dotčený pozemek č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE]. V této listině MěNV osvědčil, že tento pozemek nebyl zcizen, byl ve vlastnictví státu a jedná se o pozemní komunikaci v jejich správě.

Dalším důkazem o souhlasu s užíváním dotčeného pozemku jako komunikace je Rozhodnutí rady statutárního města Jablonec nad Nisou o užívání části pozemku č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] ze dne

19.1.2017. Tento samosprávný orgán ve funkci vlastníka pozemku schválil dotčený pozemek k veřejnému užívání, z části pouze pro pěší. (listina č. 102 původní spisové dokumentace). Tím bylo revidováno předchozí stanovisko města Jablonec nad Nisou ze dne 30.11.2009, kdy město částečně zpochybňuje existenci veřejně přístupné účelové komunikace.

V daném případě je zřejmá kontinuita souhlasu s veřejným užíváním po dlouhou dobu, jakkoli se intenzita tohoto užívání mohla měnit při vlastnických změnách okolních pozemků.

Důležitý znak veřejně přístupné účelové komunikace je existence naléhavé a ničím nenahraditelné komunikační potřeby a plnění této funkce pro majitele sousedních nemovitostí. Podle ustálené judikatury naléhavá komunikační potřeba je jednou z podmínek, kdy smí být právo vlastnické omezeno, resp. nemělo by být omezeno, pokud lze uspokojení naléhavé komunikační potřeby dosáhnout jinak. Dle již výše zmíněného rozhodnutí Ústavního soudu č. j. II. ÚS 268/06-1 cit.: *„Vedle nezbytného souhlasu vlastníka je podmínkou veřejného užívání soukromého pozemku též existence nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby. Z dnešních hledisek posuzování legitimních omezení základních práv se totiž jedná o nezbytnou podmínku proporcionality omezení. Zjednodušeně řečeno, existují-li jiné způsoby, jak dosáhnout sledovaného cíle (zajištění komunikačního spojení nemovitostí), aniž by došlo k omezení vlastnického práva, je třeba dát před omezením vlastnického práva přednost těmto jiným způsobům. Má-li ten, kdo účelovou komunikaci využívá, možnost jiného přístupu, byť méně komfortního, nicméně ještě postačujícího, není tu naléhavá komunikační potřeba, a tudíž ani právo obecného užívání účelové komunikace“.*

Přestože bylo v průběhu řízení prokázáno, že dlouhodobě komunikace slouží jako komunikace, byla písemně věnována obecnému užívání a je v majetku obce, považuje správní orgán za nutné otázku nezbytné komunikační potřeby odůvodnit.

Správní orgán ohledáním zjistil, že komunikační alternativa pro pozemek p.č. [REDAKCE] k.ú. [REDAKCE] [REDAKCE] neexistuje. VPÚK končí v lese a průběh odpovídá instalovanému dopravnímu značení. Správní orgán se zabýval i rozpornými listinami, kdy Lesy ČR považují dotčený pozemek za jedinou komunikační možnost pro obsluhu svých pozemků (listina č. 76 původní spisové dokumentace), naopak Statutární město Jablonec nad Nisou, jako nový majitel lesních pozemků již nepovažuje využití dotčeného pozemku pro jejich obhospodařování za potřebné (listina č. 127 původní spisové dokumentace). Tento rozpor lze vysvětlit tím, že Statutární město Jablonec nad Nisou jako nový majitel okolních lesních pozemků bude hledat pro jejich obhospodařování jiné řešení, přičemž může využít oprávnění z § 34 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, v platném znění, a v odůvodněných případech na nezbytnou dobu, v nezbytném rozsahu, ve vhodné době a za náhradu užívat i jiné cizí pozemky k lesní dopravě.

Pro výsledek správního řízení je dostatečné, že existuje nutná, ničím nenahraditelná komunikační potřeba pro některé účastníky řízení. Ničím nenahraditelnou komunikační potřebu je třeba chápat, že v danou chvíli neexistuje žádná jiná alternativní komunikace, která by byla srovnatelná svými vlastnostmi s tou, která je předmětem rozhodování.

Správní orgán v průběhu řízení pracoval s listinami, které byly součástí původní spisové dokumentace vedené u Magistrátu města Jablonec nad Nisou. Tyto listiny byly v okamžiku zahájení řízení o odstranění pevné překážky podkladem spisové dokumentace. Pro přehlednost a orientaci ve spise správní orgán ponechal původní číslování v původní spisové dokumentaci. Z této původní spisové dokumentace byly provedeny důkazy listinou, které jsou v tomto odůvodnění zmíněny. Ostatní písemnosti správní orgán jako důkazy listinou neprováděl. V tomto lze odkázat na rozsudky Nejvyššího správního soudu Rozsudek NSS sp. zn. 10 As 16/2014. Pokud listina zůstává po celou dobu správního řízení součástí spisu, není zapotřebí o provádění tohoto důkazu sepisovat protokol nebo záznam podle § 18 správního řádu cit.: *„Pokud si tedy správní orgán vyžádá pouze vyjádření ke sporné otázce, které se nadto stane součástí spisového materiálu, není aplikace ustanovení § 53 odst. 6 správního řádu na místě. Zcela nad rámec tak zdejší soud odkazuje stěžovatele např. na příslušné pasáže komentáře ke správnímu řádu, ve kterých je pojednáno o aplikaci namítaného ustanovení správního řádu: „Ustanovení § 53 odst. 6 se nevztahuje na všechny*

*pisemnosti (dokumenty či listiny), které jsou součástí spisu a které slouží jako podklad pro rozhodnutí. (...) Sepsání protokolu o provedení důkazu listinou má význam především u „listin“ podle odst. 1 tohoto ustanovení (...). Takový postup by zcela postrádal význam v případě, kdy určitá listina je a po celou dobu správního řízení (a i poté) zůstane součástí spisu, na základě čehož mají účastníci řízení možnost se s ní na základě § 38 seznámit – pouhé přečtení takové listiny nebo sdělení jejího obsahu neznámá z hlediska listiny samotné žádnou „přidanou hodnotu“ (srov. Vedral J. Správní řád – Komentář, BOVA POLYGON, Praha 2006; 2012).“*

S odkazem na výše uvedený rozsudek na místě, že se spisovým materiálem mohou účastníci řízení seznámit ve smyslu § 36 správního řádu.

V závěru odůvodnění správní orgán shrnuje základní skutečnosti, o které rozhodnutí opírá. Správní orgán prokázal existenci účelové komunikace na dotčeném pozemku, protože jsou splněny všechny znaky, které současná právní praxe pro její osvědčení požaduje. Nutná komunikační potřeba pro spojení sousedních nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi zde nemůže být nahrazena existencí jiné veřejně přístupné účelové komunikace. Správní orgán z výše uvedených důvodů rozhodl o odstranění pevné překážky z pozemku p.č. ■■■ v k.ú. ■■■ a stanovil k tomuto přiměřenou lhůtu s ohledem na rozsah terénních úprav a potřebu úpravy dopravního připojení rodinného domu č.p. ■■■ Správní orgán si uvědomuje, že odstraněním pevné překážky dojde k dočasnému a částečnému zhoršení schůdnosti na účelové komunikaci. Proto byla stanovena lhůta delší, aby mohlo dojít k odstranění pevné překážky v klimaticky příznivém období. Účastníci řízení se tomuto musí dočasně přizpůsobit.

#### **Poučení o odvolání:**

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému úřadu Libereckého kraje, U Jezu 642/2a, Liberec, podáním, učiněným prostřednictvím Městského úřadu v Turnově, dopravního odboru.

Mgr. Pavel Vaňátko  
vedoucí dopravního odboru

Obdrží účastníci řízení označení výše ve výroku tohoto rozhodnutí.  
Dále obdrží Magistrát města Jablonec nad Nisou, odbor stavební a životního prostředí